

OBSAH.

Mezi republikou janovskou a knížectvím Massou-Carrarou vzplanula za onoho času válka — o ballerinu; tedy „válka veselá“. Janovští obléhají opevněné město Massu, kteráž jim každého poledne posílá granát z pevnostního děla, aby se neřeklo, že se ničeho neděje. Choť panujícího knížete z Massy-Carrary, kněžna Artemisia, vycvičila na svém „neutrálním“ zámku Malaspině ve 14 dnech své dvorní dámy v statečné důstojníky a čeká, až se její neť, hraběnka Violetta Lomelliniová prodere táborem Janovanů do Massy, aby tam převzala vrchní velení. Janovské hlídky zajmou však hraběnku, jakož i bratránka jejího marchesa Sebastianiho a přihlouplého haarlemského cibuláře Baltazara Groota s Elsou, jeho ženou. Z odejmutých plukovníkovi Van Scheelenovi, již dříve zajatému, papírů sezná švarný a statečný velitel janovského tábora, plukovník Umberto Spinola, že má Van Scheelen zastupovat vévodu limburského při jeho prokuračním sňatku s hraběnkou Violettou, a uzavře, že se sám co substitut na oko, v skutku však opravdově dá s ní oddat, jelikož se byl vášnivě do ní zamiloval a tento úmysl svůj pomocí ochotného polního velebníčka i provede. (I. jednání.)

Na „neutrálním“ zámku Malaspině panuje zatím živý vojenský ruch při kávě a čeká se jen na příchod Violettin, aby to mohlo začít do pravdy. Plukovník Umberto Spinola propustil zajatého Marchesa do

Malaspiny, kamž dal i Violettu dopravit a kamž i sám později s průvodem vojenským se náhle dostaví, aby tam rozbil svůj hlavní stan. Ubohého Baltazara Groota nutí, aby hrál prozatím úlohu vévody limburského, což tento s všemožnou grácií i grandezzou také provádí. Jsouce v tísní, zpomenu si velicí dámy na podzemní chodbu, vedoucí z Malaspiny do obležené Massy, i posílají Marchesa, aby odtamtud přivedl prapor vojska na pomoc, což tento vzdor vrozené své nestatečnosti šťastně provede. Kněžna Artemisia jásá, že jsou janovští důstojníci v její moci, vrchní velitelka Violetta však, chtějí vděčnost svou za vlídné a dvorné s ní nakládání v táboře janovském osvědčiti, propouští Umberta Spinolu i jeho průvodčí na svobodu a z velitelky válečné moci massacarrarské mění se náhle „lady patronesse“ domácího plesu, v němž se nepřítel s přítelem chutě účastní. (II. jednání.)

S bojechtivými dámami dostane se i plukovník Umberto do Massy a vyzná tam konečně Violettě svou lásku i tajemství jejich sňatku, což Violettu „mile“ překvapuje. Tato odevzdává ochotně město i pevnost svému přemožiteli a uzavírá přes odpor bojechtivých dam i massacarrarských statečnicků s Janovem mír. Tento byl zatím i mezi kompetentními nejvyššími instancemi uzavřen, jelikož „sporná ballerina“ byla zatím se solovým tanečníkem uprchla do Berlína. „Válka veselá“ končí následkem toho tak, jak byla začala, totiž vesele. (III. jednání.)